

**UCHWAŁA NR XXXVI/362/13
RADY MIEJSKIEJ W IŁAWIE**

z dnia 27 marca 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Burmistrza Miasta Iławy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn.zm.) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn.zm.), po zapoznaniu się z wynikami badania skargi przez Komisję Rewizyjną, Rada Miejska w Iławie uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę złożoną przez Państwa Annę i Piotra Dabkowskich, zam. Karl-Bohn-Str. 40, 72280 Dornstetten, Niemcy na działania Burmistrza Miasta Iławy, złożoną dnia 23 stycznia 2013 r. do Najwyższej Izby Kontroli, a przesłaną dnia 31 stycznia 2013 roku do rozpatrzenia zgodnie z właściwością Radzie Miejskiej w Iławie

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej
w Iławie

mgr Roman Groszkowski

Uzasadnienie

Dnia 23 stycznia 2013 r. do Najwyższej Izby Kontroli za pośrednictwem poczty elektronicznej wpłynęła skarga Państwa Anny I Piotra Dąbkowskich. Skarga na działania Burmistrza Iławy dotyczy beczynności i przewlekłego prowadzenia postępowania w zakresie błędnego zdaniem skarżących naliczenia kwoty podatku od nieruchomości za lata 2010 i 2011. Najwyższa Izba Kontroli przekazała powyższą skargę celem rozpatrzenia w ustalonym trybie i udzielenia odpowiedzi na zarzuty zawarte w piśmie, zgodnie z właściwością Radzie Miejskiej w Iławie. Zgodnie z zapisami § 69 ust.3 Regulaminu Rady Miejskiej stanowiącego Załącznik nr 5 do Statutu Miasta Iławy (Dz.Urz. Woj. Warm.-Mazur. z 2012 poz. 608) Przewodniczący Rady przekazał niniejszą skargę do Komisji Rewizyjnej celem zbadania zawartych w niej zarzutów. Na sesji dnia 27 lutego Rada Miejska w Iławie uchwałą NR XXXV/353/13 zleciła zbadanie skargi Komisji Rewizyjnej.

Komisja Rewizyjna na posiedzeniu w dniu 6 marca 2013 badała zarzuty podniesione w skardze, jak również poprosiła Skarbnik Miasta Ewę Moszczyńską o złożenie wyjaśnień.

Komisja wnikliwie zapoznała się z dokumentacją i korespondencją, a następnie w toku postępowania wyjaśniającego ustalono, co następuje:

Dnia 31.07.2001 Państwo Dąbkowscy nabyli nieruchomość gruntową położoną przy ulicy Usługowej o powierzchni 5.738 m². Z tym samym dniem został złożony wykaz nieruchomości i powierzchnia ta wykazana została jako grunty pozostałe. Dnia 5 lutego 2010 roku przez Państwowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego wydana została decyzja udzielająca pozwolenia na użytkowanie budynku handlowego (sprzedaż aut, motocykli, łodzi i akcesoriów) wraz z projektowaną infrastrukturą techniczną. Dnia 2 września 2010 roku pracownik Wydziału Budżetu i Finansów wraz ze stażystką przeprowadził kontrolę nieruchomości, w wyniku której ustalono, że od 1 czerwca 2009 roku nieruchomość ta jest dzierżawiona pod działalność gospodarczą firmie. Dnia 8 września drogą mailową wysłany został druk informacji do wypełnienia. Dnia 14 października 2010 roku złożona została informacja o nieruchomościach, z której wynikało, że podatnik posiada 77,92 m² budynków mieszkalnych i 80,13 m² budynku przeznaczonego na prowadzenie działalności gospodarczej. Po złożeniu tej informacji telefonicznie uzgodniono z Panem Dąbkowskim, że zgłoszone przez Niego budynki mieszkalne winny być opodatkowane jako budynki pozostałe. Pan Dąbkowski zobowiązał się złożyć nową informację. Dnia 26 stycznia 2011 roku została wydana przez Burmistrza Miasta Iławy decyzja w sprawie podatku od nieruchomości za 2011 rok (BF.31101-1/6361/2011) – odebrana 3 lutego 2011 roku, czyli stała się prawomocna 17 lutego 2011 r., a dnia 22 lutego 2011 roku decyzja w sprawie podatku od nieruchomości za 2010 rok (BF.31101-17/25/11) – odebrana przez matkę Pana Dąbkowskiego 2 marca 2011 roku, a która uprawomocniła się 17 marca. Dnia 4 września 2011 roku Pan Dąbkowski złożył kolejną informację w której wykazał całą powierzchnię jako mieszkalną. W związku z tym, że podane wartości nie były zgodne ze stanem faktycznym 26 września 2011 roku wysłano wezwanie do skorygowania informacji o nieruchomościach. W odpowiedzi 13 października wpłynęła kolejna informacja, również niezgodna ze stanem faktycznym i ewidencją budynków. Wysłano kolejne pismo do Państwa Dąbkowskich z informacją, że ostatnio złożona przez Niech informacja jest wadliwa i niezgodna ze stanem rzeczywistym. Dnia 4 grudnia 2011 roku Pan Dąbkowski złożył pierwszy sprzeciw dotyczący decyzji w sprawie podatku od nieruchomości za lata 2010 i 2011. Termin wniesienia odwołania za 2010 rok minął 1 kwietnia 2011 roku, natomiast za rok 2011 1 marca 2011 roku. Dnia 16 grudnia 2011 roku przeprowadzono kolejną kontrolę nieruchomości, dokonano jej pomiaru, ustalono sposób użytkowania i kolejnym pismem z dnia 20.12.2011 wezwano podatnika do skorygowania złożonej informacji. Niestety korekta nie została złożona, i w związku z tym 5 stycznia 2012 organ podatkowy wszczął postępowanie podatkowe z urzędu w sprawie określenia zobowiązania podatkowego za 2012 rok. Dnia 15 stycznia 2012 roku wpłynął kolejny sprzeciw w sprawie podatku od nieruchomości za lata 2010 i 2011. W międzyczasie Pan Dąbkowski zwrócił się do Starostwa z prośbą o zmianę sposobu użytkowania budynku handlowo – usługowego na mieszkalny. Dnia 15 lutego 2012 roku Państwo Dąbkowscy otrzymali pismo informujące o braku możliwości zmiany sposobu użytkowania, bowiem tej zmiany nie przewiduje plan zagospodarowania przestrzennego miasta. Do Urzędu wpływały w tym czasie kolejne sprzeciwy dotyczące naliczenia podatku od nieruchomości. W międzyczasie Urząd Skarbowy wszczął egzekucję należności zajmując czynsz dzierżawny od najemców. Dnia 2 marca 2012 roku wpłynął kolejny sprzeciw na działania Burmistrza i wezwanie do natychmiastowego zaprzestania procedury egzekucyjnej. Dnia 21 marca wystosowano do Państwa Dąbkowskich pismo informujące o niedopełnieniu obowiązku wyznaczenia pełnomocnika na terenie Polski. Kolejny sprzeciw wpłynął 4 marca 2012 roku. Dnia 11 marca 2012 roku do Samorządowego Kolegium Odwoławczego wpłynął sprzeciw dotyczący podatku od nieruchomości za lata 2010 i 2011. SKO nie było w stanie ustalić żądań podatników, w związku z czym wezwano wnioskodawców do sprecyzowania swoich żądań, bowiem zebrane przez SKO materiały zawierają szereg sprzeciwów datowanych w różnych okresach. Po przesłaniu przez organ podatkowy akt sprawy, 13 sierpnia (data wpływu do Urzędu miasta 17 września 2012) wpłynęły do organu podatkowego postanowienia Samorządowego Kolegium Odwoławczego stwierdzające uchybienia terminu do wniesienia odwołania za lata 2010 i 2011, a tym samym **decyzje organu podatkowego zostały utrzymane w mocy**. 1 maja 2012 roku do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie wpłynęła skarga na działanie Burmistrza. Dnia 4 czerwca 2012 roku wystawiono Państwu Dąbkowskim decyzję w sprawie wymiaru podatku od nieruchomości za 2012 rok (BF.3120.8175.2012), na którą 21 czerwca 2012 roku zarówno do UM Iława, SKO jak i WSA w Olsztynie wpłynął sprzeciw. Po przesłaniu akt do w/w organów 13 listopada 2012 roku wydane zostały przez WSA postanowienia o **odrzuconiu skarg** za lata 2010, 2011 i 2012 r. Z otrzymanych przez organ postanowień wynika, że Państwo Dąbkowscy 24 listopada 2012 roku złożyli do WSA drogą elektroniczną (3 grudnia 2012 r. listownie) skargę kasacyjną dotyczącą podatku od nieruchomości za 2010 rok, która również postanowieniem Sądu **została odrzucona**. Na to postanowienie Państwo Dąbkowscy złożyli zażalenie, które również zostało przez WSA **odrzucone**. Dnia 19 lutego 2013 roku do UM Iława wpłynęło kolejne postanowienie Sądu o odrzuceniu skargi w przedmiocie podatku od nieruchomości za 2011 rok. Dnia 11 lutego 2013 roku do WSA wpłynęła kolejna skarga do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu.

Dnia 24 marca 2011 roku do UM Iława wpłynął wniosek o umorzenie zaległości podatkowych. W celu rozpatrzenia tego wniosku organ podatkowy wezwał podatnika do złożenia niezbędnych dokumentów. Niestety dokumenty te nie zostały złożone, w związku z tym wydane zostało postanowienie o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia. Podobna sytuacja miała miejsce 30 czerwca, kiedy to wpłynął kolejny wniosek o umorzenie zaległości podatkowych. Ponownie podatnicy

zostali wezwani do złożenia kompletu dokumentów. Niestety przedłożyli tylko jeden dokument, który nie pozwalała na rozpatrzenie wniosku. W związku z tym wydano kolejne postanowienie o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia.

Ponadto przez cały okres trwania postępowania skarżący przesyłali ogromną ilość maili, trudnych do zinterpretowania.

Komisja Rewizyjna w toku rozpatrywania skargi nie znalazła potwierdzenia dla zarzutów w niej zawartych. W związku z czym rekomenduje Radzie Miejskiej odrzucenie skargi.